

Szent Mihály Hírlevél

A Lenti Római Katolikus Plébánia hírei – 7. évfolyam, 5. szám, 2020. november 1.
Mindenszentek napja

Az égiekben bízva

A 2020-as év alighanem emlékezetes lesz az életünkben, és nem feltétlenül a legjobb éveink közé fogjuk sorolni. Jelen sorok írásakor sem túl biztató a helyzet: napról napra szomorúbb számok érkeznek a vírussal kapcsolatban. Számok tekintetében egyházközségünk sem áll jól: miközben idén a keresztlők száma töredékére esett vissza, és bár az esküvők száma szépnek ígért, ám azokból a járvány miatt többet is 2021-re halasztottak, a temetések száma már október elején meghaladta a tavalyi egész éves számot...

Idén van problémánk bőven. Az egyre nehezebb hetekben, hónapokban Mindenszentek ünnepe bátorít: sokan azok közül, akiknek virágot vittünk a sírjára, most közbenjárásukkal segítenek minket. Nem vagyunk magunkra hagyva: az égiek – köztük szeretteink is – velünk vannak ezekben az időkben is!

Bence atya

Ima Mindenszentek napján

Ó, boldog lelkek, akik már félelem nélkül élvezitek a boldogságot, és állandóan el vagytok merülve az én Istenem dicséretében!

Legyetek segítőkink nyomorúságunkban, járjatok közben értünk Isten irgalmánál, hogy juttasson nekünk is valamit a ti boldogságotokból, és ossza meg velünk azt a világos megértést, amelyben részetek van.

Értesd meg velünk, én Istenem, hogy mi a jutalma azoknak,

akik férfiasan harcolnak végig ennek a nyomorúságos életnek az éjszakáját.

Ó, boldog lelkek, akik olyan gyönyörűséges és maradandó örökséget tudtatok szerezni, magyarázzátok meg nekünk, hogyan gyümölcsöztettétek ezt a végtelen kincset, és segítsetek rajtunk, hiszen oly közel vagytok a forráshoz, s merítsetek vizet számunkra, akik eltikkadunk idelelt a szomjúságtól. Ámen.

/Avilai Szent Teréz/

4. rész – A budapesti kongresszus – 1938

Előző számunkban a budapesti kongresszus külsőségeiből adtunk összeállítást. Ezúttal az elhangzott beszédekből idézünk.

Balla Sándor, százéves alföldi magyar így köszöntötte a pápai követet:

„A mindennapi kenyérért verejtékező földműves nép hűséges katolikus hitéhez. Hisszük és valljuk, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus jelen van a legméltóságosabb Oltáriszentségben, és ezt a kincset a Római Katolikus Egyházra bízta. De azt is hisszük és valljuk, hogy a földön szántott barázda, az elvetett mag, a mindennapi kenyérért csorduló verejtékünk közelebb visz minket a teremtő Istenhez, közelebb visz az Oltáriszentséghez. Jézus Krisztus azzal tüntetett ki minket, földműves népet, hogy a mi kezünk-ből kikerülő kenyeret választotta palástjának.”

Részlet **Pacelli bíboros** szentbeszédéből:

„Az eucharisztikus Krisztussal ma is úgy bántak, ahogyan bántak Krisztussal földi életében. Krisztus szenvedése Betlehemtől és a Golgotától az idők végezetéig tart. Ez a keresztény szív számára megpróbáltatást és szenvedést okozhat, de nem lehet akadálya hitének. Hol van ma Heródes és Pilátus? Hol van Néró, Dioklécián és Juliánus aposztata? Hol vannak az első századok keresztényüldözői? Porrá és hamuvá lettek a kereszténység ellenségei. A győztes: az Oltáriszentség Krisztusa! (...). Ő lesz a győztes továbbra is!”

Mihalovics Zsigmond, az Actio Catholica igazgatójának gondolatai:

„Magyarország beláthatatlan jelentőségű kitüntetéshez jutott. Egyszeriben a nemzetek első sorába lépett. [...] 900 éve a Szentszék koronát küldött alapító szent királyunknak, s ezáltal a keresztény királyok sorába lépett. 900 év után a Szentszék a romokban heverő magyar haza, a nyugati kereszténység ősi védelmezőjének oltárára helyezi az élet legnagyobb kincsét. [...] Hangsúlyoznunk kell, hogy a magyarság első megtérésének szent napjaitól ilyen általános, az egész országot magával ragadó katolikus megmozdulás nem történt.”

Szerédi Jusztinián bíboros, hercegprímás, esztergomi érsek:

„Szeretettel kérem az egész társadalom és valamennyi magyar tényező egyöntetű támogatását, hogy ebben az Isten ellen pártot ütő korban mi mutassuk meg minél méltóbban Európa hódolatát a köztünk valósággal jelen lévő Krisztus iránt, aki az Út, az Igazság és az Élet.”

Hóman Bálint miniszter a kongresszus megnyitóján mondott beszédéből:

„Már-már úgy látszott, az anyag diadalt arat a szellem fölött, mikor e század elején újra kivirágzottak a tagadásba vett lelkeség virágai és újra élednek az emberi lélek mélyén szunnyadó erkölcsi eszmények. Korunk nagy vívódásokat és megpróbáltatásokat átélő embere a lelki ingadozás és bizalmi válság káoszából kivezető utat keresve az anyagból újra a szellemhez menekült.”

Hóman Bálint
vallás- és közoktatásügyi miniszter

Bangha Béla jezsuita szerzetes, Magyarország „sajtóapostolának” gondolatai:

„Most vívja a harcok istentelenség a legélesebb küzdelmet az istenhit és Krisztus Egyháza ellen. Most robbantanak fel egész országokban, Oroszországban, Spanyolországban, Mexikóban templomokat, döntenek ki oltárokat, mészárolnak le papokat... Ebben a helyzetben az olyan világgraszoló vallásos megmozdulás, mint az Eucharisztikus Világkongresszus, egészen különleges időszerűséget s jelentőséget nyer.”

(Folytatjuk)

Emlékezzünk!

„1970-ben még nem lehetett megmondani, hogy ki volt **Kerkai Jenő** jezsuita atya. Akkor csak a rögök dobogtak koporsóján és a mi szívünkön. – De ma már kell róla beszélni, – különösen mióta Apor Püspök úrral együtt a Magyar Örökség díjazottja lett [...] ki is kell mondani, hogy Széchenyi óta nem igen hordott nagyobb magyart a hátán ez a szegény föld.” Így emlékezett egykori KALOT-beli munkatársára Dr. Takáts Ágoston, jogász.

Cesztregtet elhagyva, Kerkafalva felé menet, szinte csak száz méterekre alig pár házból álló kis falut találunk. Kerkaújfalu néven szerepelt egykor a hivatalos helységnévtárban, ma Cesztreg része, és Újfalva néven emlegetik a környéken. Nem kerülheti el figyelmünket egy kis szobor, mely a falu egykori szülöttjének emlékét hirdeti.

Kerkai Jenő (születésekor Czinder Jenő) jezsuita szerzetes, a Katolikus Agrárfjúsági Legényegyesületek Országos Testületének (KALOT) alapítója itt született 1904. november 9-én. Édesapja, Czinder Jenő vízimolnár volt a Kerka-patak partján. Zalaegerszegen anyai nagyszüleinél nevelkedett és ott érettségizett, amit innsbrucki teológia-tanulmányok követtek. Ott szentelték pappá, és szerzett teológiai doktorátust. Szegeden lett a dogmatika tanára, és kezdte szervezni a katolikus agrárfjúsági mozgalmat, a KALOT-ot. Néhány év alatt félmillió tagosú szociális szervezetet hozott létre.

A háború alatt behívták táborigénylőnek. A Margitszigeten a megcsonkultak kórházlégkésze lett. A kórházat Nyugatra telepítették, megszökött és Debrecenbe ment, hogy a KALOT-ot engedélyeztesse az ideiglenes kormánynál, amit el is ért. 1945 tavaszán megkezdődött a KALOT újjáélesztése, de mozgalmát Rajk László belügyminiszter feloszlatta.

Figyelmét ezután a Barankovics-féle Demokratikus Néppártra irányította, melynek szervezője és elméleti szakértője maradt. 1948-ban római útján olyan feladatot kapott, hogy a püspöki karral kísérelje meg a kormánnyal a békés egymás mellett élés kialakítását. Mai szemmel nézve tudjuk, hogy ez lehetetlen volt.

Emlékezzünk!

Ugyanebben az évben az új kaposvári rendház házfőnöke lett, és hozzáfogott egy nagy lelkipásztori és szociális megújítás kísérletének előkészítéséhez Somogyban.

1949. február 7-én letartóztatták. (Február 8-án hirdettek ítéletet a Mindszenty-perben.) Az ÁVH vitte Pestre, de karamboloztak, így eszméletlenül került a pesti Rabkórházba, onnan a Markó úti börtönbe. Zárt tárgyaláson 2 év fegyházra ítélték. Egy év múlva antiszemitizmus vádjával további 4 évet kapott. 1954-ben egy motozás alkalmával megtalálták nála az Eucharisziát, amit a szeme láttára meggyaláztak. Ekkor idegileg összeomlott.

Egészségügyi gondjai jelentkeztek: szívinfarktus és vakság a bal szemére.

1956 októberében szabadult. Nem hagyta el az országot. A forradalom után felszólították, hogy jelentkezzen a hátralévő büntetés letöltésére.

1959 szeptemberében szabadult véglegesen. A MAHART dunaharaszti üzemében mint segédmunkás kereste kenyerét. Papként nem szolgálhatott. Még egy egyházi feladatban lehetett része: 1962 tavaszán a püspökszentlászlói szociális otthon segédlelkésze lett, végül az Egyházi Szeretetszolgálat Pannonhalmára költöztette.

1965-ben újabb pert indítottak a jezsuiták ellen. Kihallgatása során szívinfarktust kapott. Pannonhalmán halt meg 1970. november 8-án.

A KALOT, a Katolikus Agrárifjúsági Legényegyesületek Országos Testülete, 1938 októberétől 1946 júliusáig működő szervezet volt. Vagyoni helyzetre és vallásfelekezetre való tekintet nélkül fogta össze a földműves és földmunkás legényeket. Célja a krisztusibb ember, a műveltebb falu, az életerős nép és önérzetes magyar érdekében az agrárifjúság szellemi, anyagi támogatása, összefogása és érdekvédelme. Politikai pártoktól függetlenül fogta össze és egységesítette az agráreembereket. Meghatározó szerepe volt nemcsak a falu népe lelki és kulturális életének fölemelésében, hanem a nincstelen parasztság szociális helyzetének megváltoztatásában is. A parasztságot a földreform gyakorlati megvalósítására kívánta felkészíteni, hogy „különböző népek egy közös hazában testvérként éljenek”. Az ökumenizmus talaján szerveződött: tagjai lehettek protestáns fiatalok is, sőt a Központ utasítása szerint a legényegylet társadalmi és gazdasági kérdésekben együttműködött protestáns egyesületekkel.

Államalapító **Szent István királyunk ünnepén** a hagyományoknak megfelelően a városi ünnepség a plébániatemplomban bemutatott szentmisével kezdődött.

Az **új tanévvel** nyugdíjba vonultak Kalmárné Kántor Lucia és Tamás József hitoktatók, ezért helyettük a hittanórákat a Csesztregi Plébánia hitoktatója, Fülöpné Bánfi Judit, valamint Nagy Tamás novai plébános úr tartja.

Kisboldogasszony ünnepéhez kapcsolódóan megtartottuk a **gosztolahegyi búcsút**, Szűz Mária neve napján pedig – a körülményekhez alkalmazkodva – a lentiszombathelyi Mária-fa helyett Lentiben mutattunk be szentmisét.

A tavasszal elmaradt **elsőáldozásra** szeptember 27-én került sor: 39 gyermek találkozott először az Eucharishtiában velünk lévő Krisztussal.

Szent Mihály napján, szeptember 29-én hagyományteremtő szándékkal szentmisét mutattunk be Bárszentmihályfán, valamint megtartottuk plébániatemplomunk búcsúját. Az ünnepi szentmise főcelebránsa Brenner József nagyprépost, a Szombathelyi Egyházmegye korábbi helynöke, Boldog Brenner János öccse volt, aki 1957-1958 között szolgált plébániánkon káplánként. A szentmisén koncelebrált a Lenti Esperesi Kerület papsága. A szentmise végén megköszöntük Kalmárné Kántor Lucia és Tamás József több évtizedes hitoktatói szolgálatát. Az erre az alkalomra készült pápai áldást Tüske József, korábbi lenti esperesplébános adta át részükre. A szentmisét követően Nagyprépost úr megáldotta a plébániakertben felállított, korábban a Kossuth úti temetőben állt papi síremlékeket, és az 1806-ban öntött, egykoron a külvárosi haranglábban lakó harangot. A harang és a síremlékek javítását, az új harangláb elkészítését egyházközségünk tagjai és helyi vállalkozók végezték.

A **bérmálásra** október 18-án került sor. A 38 fiatalnak Végi Csaba kerületi esperes szolgáltatta ki a szentséget.

A lenti és a máhomfai sekrestyék felújítására folytattuk az **elsővasárnapi gyűjtéseket**. Eddig a beruházás teljes költségének (1.151.372 Ft) több mint harmadát gyűjtöttük össze.

Plébániánk életéből

Plébániánk alapítványa számára az idei évben 222.133 Ft érkezett az adó 1%-os felajánlásokból, amit ezúton is köszönünk. Az összeget a lenti templom sekrestyéjében és oratóriumában végzett munkálatok kiadásaira fordítjuk.

Folyik a **gosztolai önkormányzat** tulajdonában lévő **Szent Mária Magdolna-kápolna felújítása**. A munkálatokat a Szombathelyi Egyházmegye 5,5 millió forinttal, a Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkársága 10 millió forinttal támogatja.

A plébániaudvarban felállított papi sírkövek és harangláb

A bal oldali sírkövön hat lenti plébános neve olvasható:

Mészáros Pál †1811,
Hordósi János † 1824,
Malits István †1827,
Somogyi József †1867,
Vidos László †1895,
Tóth Sándor †1925.

A jobb oldali sírkő felirata: A Lentiben nyugvó lelkipásztorok emlékére.
Requiescant in pace! (Nyugodjanak békében!)

Szeretethimnusz parafrázis

A szeretet nem piszkál, nem listáz,
nem mószerol, nem pletykál, nem sumákol,
nem hergeli magát, nem hergeli a másikat,
nem relativizál, nem bagatellizál, nem hitetlenkedik,
nem gázol át a másik érzésein, nem követel, nem vár el,
nem emlékszik pontosan minden bántásra,
nem emlékszik pontatlanul se a bántásokra,
egyetlen bántásra sem emlékszik,
elfelejtette mindet, de nem bambaságból,
nem valóságtagadásból és nem menekülésből,
hanem felmérte, hogy bántások,
hogy süllyesztőbe valók, megsiratta,
és eltemette szépen mindet.
A szeretet átkot áldással viszonz,
nincs olyan erős vegyszer vagy atomtámadás,
amely megszüntethetné.

Lackfi János (1971–), József Attila-díjas költő, író

„Van egy nap, amikor kimegy a falu a temetőbe, virággal és fénnel, ami elmúlik, és békével, szeretettel, ami nem múlik el. Nincs már ezen a napon fájdalom, csak enyhe távoli szomorúság úszik a táj felett, mint maga az ősz bánatos, ködös álmokra készülő ragyogása.”

Fekete István (1900–1970), egyik legismertebb ifjúsági írónk

A Szent Mihály Hírlevél a Lenti Római Katolikus Plébánia lapja. Megjelenik kéthavonta, a páros számú hónapokban.
Szerkesztő: Balás Endre, a kiadásért felel: Ipacs Bence plébános,
lektor: Domonkos Dóra, tördelés: Kovács Tamás.
Elérhetőség: 8960 Lenti, Templom tér 4. Telefon: 06-92/951-529
E-mail: balas.endre@lentiplebania.hu
Plébániánk honlapja: lentiplebania.hu
Hírleveleink letölthetőek a honlapról: lentiplebania.hu/hirlevel